

68/

Arxiu de
Institut
d'Estudis
Catalans

erteva f. Peça corba i portada
de l'arada per on l'agafa el
qui llaura ~~llaurada~~

ertiba f. Cànya d'una nau |
Pita

ertibador m. El qui ertiba.

ertibar v. tr. Apilar, disposar
(mercaderies, etc.) de manera que
ocupin el menor lloc possible;
esp. la cànya d'una nau. ||

~~= andanar~~